

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 7 februari 2013 *

”Dumpning — Import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Ryssland — Begäran om översyn vid utgången av åtgärdernas giltighetstid — Begäran om interimsoversyn — Upptagande till sakprövning — Normalvärde — Exportpris — Artiklarna 1, 2 och 11.1–11.3 i förordning (EG) nr 384/96 (nu artiklarna 1, 2 och 11.1–11.3 i förordning (EG) nr 1225/2009)”

I mål T-84/07,

EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC), Moskva (Ryssland), inledningsvis företrätt av advokaterna P. Vander Schueren och B. Evtimov, därefter av B. Evtimov och D. O’Keeffe, solicitor,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Hix och B. Driessen, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten G. Berrisch,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företräd av H. van Vliet och K. Talabér-Ritz, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1911/2006 av den 19 december 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Algeriet, Vitryssland, Ryssland och Ukraina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 384/96 (EUT L 365, s. 26),

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av ordföranden L. Truchot samt domarna H. Kanninen (referent) och M.E. Martins Ribeiro,

justitiesekreterare: handläggaren N. Rosner,

* Rättegångsspråk: engelska.

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 8 december 2011,
följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 De grundläggande antidumpningsbestämmelserna utgörs av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess ändrade lydelse (nedan kallad grundförordningen) (som ersatts av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51, rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22)).

- 2 Artikel 1.1 och 1.2 i grundförordningen (nu artikel 1.1 och 1.2 i förordning nr 1225/2009) lyder enligt följande:

”1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.”

- 3 I artikel 2 i grundförordningen (nu artikel 2 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs följande:

”1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel.

Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser.

Priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna.

...

2. Normalvärdet ska i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, om försäljningsvolymen utgör minst 5 % av försäljningsvolymen till gemenskapen av produkten i fråga.

Det är dock tillåtet att utgå från en lägre försäljningsvolym om till exempel de uttagna priserna anses vara representativa för den berörda marknaden.

3. Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, ska normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredjeland, förutsatt att dessa priser är

representativa. En särskild marknadssituation för den berörda produkten kan anses förekomma på det sätt som avses i föregående mening bl.a. när priserna är onaturligt låga, när det förekommer omfattande byteshandel eller när icke-kommersiella förädlingsförfaranden förekommer.

...

5. Kostnaderna ska normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten. Om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, ska dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.

Bevis som framläggs för kostnadsfördelning ska beaktas, under förutsättning att det kan visas att en sådan fördelning använts tidigare. I avsaknad av en lämpligare metod ska kostnaderna i första hand fördelas på grundval av omsättningen. Kostnader ska på ett lämpligt sätt justeras för extraordinära kostnader som gynnar framtida och/eller pågående tillverkning om dessa inte redan återspeglas i kostnadsfördelningen enligt detta stycke.

Om kostnaderna för en del av perioden för kostnadstäckning påverkas av användningen av nya produktionsanläggningar vilka kräver ytterligare större investeringar och av lågt kapacitetsutnyttjande, vilka faktorer är en följd av verksamhet i inledningsskedet som äger rum inom eller under en del av undersökningsperioden, ska de genomsnittliga kostnaderna för inledningsskedet vara de som enligt de nyss nämnda fördelningsreglerna tillämpas vid slutet av ett sådant skede och ska för perioden i fråga inbegripas på den nivå i de vägda genomsnittskostnader som avses i punkt 4 andra stycket. Inledningsskedets längd ska bestämmas i förhållande till den berörda producentens eller exportörens omständigheter, men ska inte vara längre än en lämplig inledande del av perioden för kostnadstäckning. Vid denna justering av kostnaderna under undersökningsperioden ska uppgifter som avser ett inledningsskede som sträcker sig utöver den perioden tas i beaktande under förutsättning att de överlämnats före kontrollbesöken och inom tre månader efter det att undersökningen inleddes.

6. Beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst ska baseras på faktiska uppgifter om exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. När sådana belopp inte kan fastställas på denna grundval, kan beloppen fastställas på grundval av

- a) det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som har fastställts för andra exportörer eller producenter som är föremål för undersökning avseende produktion och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet,
- b) den berörda exportörens eller producentens faktiska kostnader för produktion och försäljning av produkter vid normal handel inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet,
- c) någon annan rimlig metod, under förutsättning att det fastställda tillägget för vinst inte överstiger den vinst som andra exportörer eller producenter normalt får vid försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet.

7.

- a) I fråga om import från länder utan marknadsekonomi ska normalvärdet bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet gemenskapen, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i gemenskapen för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal.

Ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi ska väljas ut på ett sätt som inte är oskäligt, varvid hänsyn ska tas till alla tillförlitliga uppgifter som är tillgängliga när valet görs. Hänsyn ska även tas till tidsfrister. När det är lämpligt ska ett tredjeland med marknadsekonomi, som är föremål för samma undersökning, användas....

10. En rättvis jämförelse ska göras mellan exportpriset och normalvärdet. Denna jämförelse ska göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet. Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara ska i varje särskilt fall hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. Dubbling ska undvikas vid justeringen, särskilt avseende rabatter, avdrag, kvantiteter och handelsled. ...

...

i) *Provisioner*

Justering ska göras för olikheter i provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga. Begreppet 'provisioner' ska anses inbegripa handlarens pålägg för produkten eller den likadana produkten, om handlaren fyller liknande funktioner som en agent som arbetar på provisionsbasis.

..."

- 4 I artikel 11.1–11.3 och 11.5 i grundförordningen (nu artikel 11.1–11.3 och 11.5 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs följande:

"1. En antidumpningsåtgärd ska vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att motverka den dumpning som vållar skada.

2. En slutgiltig antidumpningsåtgärd ska upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. ...

3. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på begäran av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna, om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsoversyn.

En interimsoversyn ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen. ...

...

5. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden för och utförandet av undersökningar ska med undantag för dem som avser tidsfrister gälla för varje översyn som utförs i enlighet med punkterna 2, 3 och 4. Översyner i enlighet med punkterna 2 och 3 ska utföras snabbt och ska normalt slutföras inom tolv månader efter inledandet. ...”

- 5 Skälen 3 och 4 i rådets förordning (EG) nr 1972/2002 av den 5 november 2002 om ändring av grundförordningen (EGT L 305, s. 1), lyder på följande sätt:

”(3) Enligt artikel 2.3 i förordning (EG) nr 384/96 gäller bl.a. att om försäljningen av den likadana produkten på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, skall normalvärdet beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredje land, förutsatt att dessa priser är representativa. Det bör klargöras vilka omständigheter som kan anses utgöra en särskild marknadssituation i vilken försäljningen av den likadana produkten inte möjliggör någon riktig jämförelse. Sådana omständigheter kan t.ex. uppkomma på grund av förekomsten av byteshandel och andra icke-kommersiella förädlingsförfaranden eller andra marknadshinder. Till följd av detta kan det hända att marknadssignalerna inte korrekt återspeglar utbud och efterfrågan, vilket i sin tur kan påverka de relevanta kostnaderna och priserna samt också kan leda till att de inhemska priserna inte ligger i linje med världsmarknadspriserna eller priserna på andra representativa marknader. Det är uppenbart att inget klargörande i detta sammanhang kan vara uttömmande, med tanke på mångfalden av de särskilda marknadssituationer som är möjliga och som inte tillåter en riktig jämförelse.

(4) Det bör ges viss vägledning i vad som måste göras om, i enlighet med artikel 2.5 i förordning (EG) nr 384/96, bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten, i synnerhet i situationer där försäljningen av den likadana produkten på grund av en särskild marknadssituation inte möjliggör en riktig jämförelse. Under sådana omständigheter bör de relevanta uppgifterna erhållas från källor som inte påverkas av sådana snedvridningar. Sådana källor kan utgöras av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, av någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader. Den relevanta informationen kan användas antingen för att justera vissa uppgifter i den berörda partens bokföring eller, om detta inte är möjligt, för att fastställa den berörda partens kostnader.”

- 6 Avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 (EGT L 336, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105) (nedan kallat 1994 års antidumpningsavtal) ingår som bilaga 1A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, vilket godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3). I artikel 2.2.1.1 i förstnämnda avtal föreskrivs följande:

”Vid tillämpning av punkt 2, skall kostnaderna som regel beräknas på grundval av exportörens eller tillverkarens bokförda kostnader, under förutsättning att dessa kostnader är bokförda i enlighet med exportlandets allmänt erkända bokföringsprinciper och på ett rimligt sätt motsvarar tillverknings- och försäljningskostnader för den undersökta varan. Myndigheterna skall beakta alla tillgängliga bevis avseende rimlig kostnadsfördelning, inklusive de bevis som exportören eller tillverkaren har tillhandahållit i undersökningen, under förutsättning att de använt sådan fördelning tidigare, framför allt vad gäller fastställande av rimliga amorterings- och avskrivningstider och avdrag för kapitalkostnader och andra utvecklingskostnader. Om det inte redan beaktats i kostnadsallokeringen enligt detta moment, skall kostnader på ett lämpligt sätt justeras för de extraordinära kostnadsposter

som gynnar framtida och/eller pågående tillverkning, eller för omständigheter som medför att kostnaderna under undersökningsperioden påverkas av att tillverkningen befinner sig i ett inledningsskede.”

Bakgrund till tvisten

- 7 Den 18 september 2000 antog Europeiska unionens råd förordning (EG) nr 1995/2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av de preliminära tullar som införts på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Algeriet, Vitryssland, Litauen, Ryssland och Ukraina och om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import med ursprung i Republiken Slovakien (EGT L 238, s. 15). De åtgärder som införts på import av karbamidammoniumnitratlösningar (nedan kallade de aktuella lösningarna eller den berörda produkten) från Litauen upphörde att gälla efter utvidgningen av Europeiska unionen den 1 maj 2004.

Begäran om översyn vid giltighetstidens utgång för antidumpningsåtgärden

- 8 Efter det att ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut för vissa antidumpnings- och utjämningsåtgärder (EUT C 312, s. 5) hade offentliggjorts den 17 december 2004 mottog Europeiska gemenskapernas kommission den 20 juni 2005 en begäran om översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen. Begäran ingavs av European Fertilisers Manufacturers' Association (EFMA).
- 9 Efter samråd med rådgivande kommittén fastställde kommissionen att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av lösningar från Algeriet, Vitryssland, Ryssland och Ukraina, och offentliggjorde den 22 september 2005 i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i grundförordningen (EUT C 233, s. 14).
- 10 Undersökningen beträffande fortsatt eller återkommande dumpning omfattade perioden från och med den 1 juli 2004 till och med den 30 juni 2005 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med 2002 fram till undersökningsperiodens slut.
- 11 Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande av undersökningen lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda. Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl för detta hördes.
- 12 Den 19 december 2006 antog rådet förordning (EG) nr 1911/2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av de aktuella lösningarna med ursprung i Algeriet, Vitryssland, Ryssland och Ukraina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen (EUT L 365, s. 26) (nedan kallad den angripna förordningen). Enligt förordningen beslutade rådet att behålla antidumpningsåtgärderna på import av de aktuella lösningarna från bland annat Ryssland. Rådet införde en slutgiltig antidumpningstull på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat, lösta i vatten eller ammoniak enligt KN-nummer 3102 80 00 med ursprung i bland annat Ryssland. Sökanden, som är en exporterande tillverkare i Ryssland, är ett av de företag som antidumpningsåtgärden var riktad mot.
- 13 Skälen 58–63 i den angripna förordningen har följande lydelse:

”(58) Det undersöktes om kostnaderna för tillverkning och försäljning av den berörda produkten på ett rimligt sätt återspeglades i de berörda parternas räkenskaper. När det gäller gaskostnaderna fann man att det inhemska gaspris som de två ryska tillverkarna betalade var ungefär en

femtedel av exportpriset för naturgas från Ryssland. Alla tillgängliga uppgifter tyder på att de inhemska gaspriserna i Ryssland var reglerade priser som låg långt under de marknadspriser som betalades för naturgas på icke reglerade marknader. Därför justerades de gaskostnader som bärs av de ryska tillverkarna på grundval av uppgifterna från andra representativa marknader, såsom föreskrivs i artikel 2.5 i grundförordningen. Det justerade priset baserades på det genomsnittliga exportpriset för rysk gas vid gränsen mellan Tyskland och Tjeckien (Waidhaus), med avdrag för [transport]kostnader. Waidhaus är den viktigaste leveranspunkten för rysk försäljning av gas till EU, som både är den största marknaden för rysk gas och har priser som på ett rimligt sätt avspeglar kostnaderna. Därför kan denna marknad anses vara en representativ marknad i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen.

- (59) Normalvärdet konstruerades på grundval av tillverkningskostnaden för den produkttyp som exporterades, vilken dock justerades för den gaskostnad som nämns i skäl 58 ovan och, enligt artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, höjdes med ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.
- (60) Försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst kunde inte fastställas på grundval av den inledande meningen i artikel 2.6 i grundförordningen, eftersom de närstående tillverkarna inte hade någon representativ försäljning på hemmamarknaden av den berörda produkten vid normal handel. Artikel 2.6 a i grundförordningen kunde inte tillämpas, eftersom endast dessa två tillverkare omfattas av undersökningen. Inte heller artikel 2.6 b var tillämplig, eftersom tillverkningskostnaden för produkter i samma generella produktkategori också skulle ha behövt justeras med hänsyn till gaskostnaden, på grund av ... de orsaker som anges i skäl 58 ovan. Eftersom det befanns vara omöjligt att fastställa omfattningen av de nödvändiga justeringarna för alla produkter i samma allmänna produktkategorier som säljs på hemmamarknaden, är det också omöjligt att fastställa vinstmarginalen efter en sådan justering. Därför fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen.
- (61) [F]örsäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst [fastställdes] på grundval av vägda försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst för samma tre nordamerikanska tillverkare. Det bör noteras att denna framräknade vinstmarginal inte var högre än de ryska tillverkarnas vinst på försäljning av produkter i samma generella produktkategori på sin hemmamarknad.
- (62) Det konstaterades att de båda samarbetsvilliga tillverkarnas export skedde på grundval av ett avtal med två handlare, den ena baserad i Schweiz, den andra på Brittiska Jungfruöarna. Den sistnämndas verksamhet upphörde i början av 2005. Exportpriset fastställdes på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas av den första oberoende kunden i Förenta staterna, deras största exportmarknad.
- (63) Uppgifterna från de två närstående handlarna visade att priserna på exporten till tredjeländer var lägre än det konstruerade normalvärdet för Ryssland. Undersökningen visade att prisskillnaden totalt sett uppgick till mellan 2 % och 6 % under undersökningsperioden. Detta kan tyda på att dumpningen av export till gemenskapen sannolikt skulle återkomma om åtgärderna tillåts upphöra att gälla.”

Prövning av sökandens begäran om partiell interimsoversyn

- 14 Den 1 augusti 2005 mottog kommissionen också en begäran om partiell interimsoversyn, med stöd av artikel 11.3 i grundförordningen, av de åtgärder som antagits genom förordning nr 1995/2000. Begäran hade ingetts av två exporterande tillverkare i Ryssland, nämligen Novomoskovskiy Azot (nedan kallad NAK) och Nevinnomyssky Azot (nedan kallad Nevinka), som båda är dotterbolag till sökanden (nedan

kallas de tillsammans sökanden). Till stöd för sin begäran återopade sökanden två händelser som den menar vara betydelsefulla, nämligen beviljandet av status som marknadsekonomi för Ryska federationen år 2002 och Europeiska unionens utvidgning med tio nya medlemsstater den 1 maj 2004.

- 15 Kommissionen svarade sökanden genom skrivelse av den 10 augusti 2005. I skrivelsen bad kommissionen sökanden att inkomma med en fullständig beräkning av dumpningen, baserad på listor över varje försäljning – transaktion för transaktion – av den berörda produkten på hemmamarknaden och på exportmarknaden, samt uppgifter om motsvarande produktionskostnader åtföljda av gängse bestyrkande handlingar.
- 16 I sitt svar av den 9 september 2005 bifogade sökanden en dumpningsberäkning i form av tabeller. Den 27 oktober 2005 gav sökanden in andra dokument, kompletterande tabeller och bestyrkande handlingar.
- 17 Genom skrivelse av den 16 december 2005 riktade sökanden kritik mot att behandlingen av dennes begäran drog ut på tiden. Kommissionen förklarade den 23 december 2005 för sökanden att dröjsmålet berodde på att de handlingar som ingetts inte räckte.
- 18 Den 16 mars 2006 skickade kommissionen en skrivelse till sökanden med en uppmaning att åtgärda vissa brister.
- 19 Sökanden skickade in uppgifter den 12 maj, den 31 oktober och den 23 november 2006, det vill säga innan kommissionen den 19 december 2006 inledde interimsoversynen genom offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 311, s. 51) av tillkännagivandet om inledande av en översyn. Efter samråd med rådgivande kommittén fastställde kommissionen att begäran vid ett första påseende innehöll tillräcklig bevisning.
- 20 Översynen begränsades till en undersökning av dumpning med avseende på sökanden. Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 oktober 2005–30 september 2006.
- 21 Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl för detta hördes.
- 22 Den 10 mars 2008 antog rådet förordning (EG) nr 238/2008 om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i grundförordningen av antidumpningstullen på import av de aktuella lösningarna med ursprung i Ryssland (EUT L 75, s. 14). Översynen avslutades utan någon ändring av de gällande åtgärderna.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 23 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 13 mars 2007.
- 24 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara den angripna förordningen och i synnerhet artikel 1 i den del den berör sökanden och närstående företag vilka finns angivna i skäl 14 a och b i den angripna förordningen, och
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 25 Rådet har yrkat att tribunalen ska
 - avvisa alternativt ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

- 26 Kommissionen gav in en interventionsansökan den 3 juli 2007, och den 7 september 2007 tilläts den att intervenera till stöd för rådets yrkanden genom beslut som fattades av ordföranden på tribunalens tredje avdelning.
- 27 Med anledning av att sökanden gav in ytterligare en handling vid förhandlingen tillställde rådet tribunalens kansli den 3 januari 2012 ett yttrande där relevansen av handlingen ifrågasattes.
- 28 Genom skrivelse av den 31 januari 2012 informerade tribunalens kansli parterna om att det muntliga förfarandet var avslutat.

Rättslig bedömning

- 29 Sökanden har till stöd för sin talan åberopat två grunder, dels om åsidosättande av artiklarna 1 och 2 i grundförordningen, dels om åsidosättande av artikel 11.1 och 11.3 i samma förordning.

Den första grunden: Åsidosättande av artiklarna 1 och 2 i grundförordningen

- 30 Sökanden har som första grund gjort gällande att artiklarna 1 och 2 i grundförordningen har åsidosatts. Den första grunden har delats upp i tre delar. I den första delen har sökanden anfört att det var felaktigt att vid beräkningen av normalvärdet bedöma att kostnaderna hänförliga till produktionen och till försäljningen av den berörda produkten inte återspeglades på ett rimligt sätt i bokföringen och att en justering därför måste göras. I den andra delen har sökanden uppgett att det var fel att beräkna den justering som gjordes av det ryska gaspriset utifrån Waidhaus-priset (Tyskland) och att exporttullen på 30 procent som tillämpas på den ryska gasen inte drogs av från justeringsbeloppet. I den tredje delen har sökanden hävdats att det var fel att från sökandens exportpris till den första oberoende kunden räkna av provisionerna till de närstående bolag som ingår i den ekonomiska sammanhållna enhet som sökanden utgör.
- 31 Det ska för det första erinras om att rådet och kommissionen (nedan kallade institutionerna), när de vidtar konkreta skyddsåtgärder mot dumpning med stöd av grundförordningen, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de ska bedöma (domstolens dom av 7 maj 1991 i mål C-69/89, Nakajima mot rådet, REG 1991, s. I-2069, punkt 86, svensk specialutgåva, volym 11, s. I-149, och av den 29 maj 1997 i mål C-26/96, Rotexchemie, REG 1997, s. I-2817, punkt 10, förstainstansrättens dom av den 28 september 1995 i mål T-164/94, Ferchimex mot rådet, REG 1995, s. II-2681, punkt 131, av den 5 juni 1996 i mål T-162/94, NMB France m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-427, punkt 72, av den 18 september 1996 i mål T-155/94, Climax Paper mot rådet, REG 1996, s. II-873, punkt 98, av den 25 september 1997 i mål T-170/94, Shanghai Bicycle mot rådet, REG 1997, s. II-1383, punkt 63, och av den 17 juli 1998 i mål T-118/96, Thai Bicycle mot rådet, REG 1998, s. II-2991, punkt 32).
- 32 Härav följer att unionsdomstolens prövning av dessa bedömningar endast ska avse en kontroll av att reglerna för handläggning har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (domstolens dom av den 7 maj 1987 i mål 240/84, NTN Toyo Bearing m.fl. mot rådet, REG 1987, s. 1809, punkt 19, svensk specialutgåva, volym 9, s. 75, av den 7 maj 1987 i mål 258/84, Nippon Seiko mot rådet, REG 1987, s. 1923, punkt 21, av den 14 mars 1990 i mål C-156/87, Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, REG 1990, s. I-781, punkt 63, samt domarna i de ovan i punkt 31 nämnda målen Rotexchemie, punkt 11, Climax Paper mot rådet, punkt 98, Shanghai Bicycle mot rådet, punkt 64, och Thai Bicycle mot rådet, punkt 33).

Den första grundens första del

- 33 Genom den första delen har sökanden hävdatt att institutionerna begick ett fel när de för att beräkna normalvärdet tillämpade justeringsprincipen och en metod som är avsedd för länder som saknar marknadsekonomi. Detta strider enligt sökanden inte bara mot ordalydelsen i artikel 2.5 i grundförordningen, utan också mot denna bestämmelse jämförd med de övriga bestämmelserna i artiklarna 1 och 2 i grundförordningen (första anmärkningen), samt mot bestämmelserna i 1994 års antidumpningsavtal (andra anmärkningen).

– Den första anmärkningen

- 34 Enligt sökanden har institutionerna enligt ordalydelsen i artikel 2.5 i grundförordningen rätt att kontrollera att de huvudsakliga kostnaderna i samband med produktion och försäljning har angetts och beaktats i producenternas bokföring i vederbörlig ordning. Däremot föreskrivs det inte att institutionerna får kontrollera om kostnaderna är rimliga i förhållande till prisnivån på en annan marknad. Ordalydelsen i artikel 2.5 i grundförordningen innebär inte att en kontroll ska göras av om de huvudsakliga produktions- och försäljningskostnaderna för den berörda produkten är "tillförlitliga" mot bakgrund av priserna eller värdet på liknande insatsvaror som exporteras till Europeiska unionen eller som återfinns på icke-reglerade marknader i tredjeländer.
- 35 Sökanden har dessutom anfört att artikel 2.5 i grundförordningen, jämförd med övriga bestämmelser i artiklarna 1 och 2.1–2.6 i samma förordning, inte kan tolkas som ett stöd för institutionernas justering av gaspriset i det föreliggande fallet.
- 36 Inledningsvis ska det framhållas att sökanden inte har invänt mot rådets val att använda sig av bestämmelserna i artikel 2.3 i grundförordningen för att beräkna normalvärdet av den berörda produkten.
- 37 Denna bestämmelse innehåller dels kriterierna för när den metod för fastställande av normalvärdet som grundar sig på priserna på hemmamarknaden i exportlandet inte ska tillämpas, dels de alternativa metoderna för att beräkna normalvärdet.
- 38 Institutionerna har i det föreliggande fallet använt den metod i artikel 2.3 i grundförordningen, enligt vilken normalvärdet beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet, jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst (nedan kallat konstruerat normalvärde).
- 39 Parterna är oense om sättet att fastställa produktionskostnaden för den berörda produkten med tillämpning av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen. Det som är tvistigt är närmare bestämt hur kostnaden för gas vid produktionen av den berörda produkten ska beräknas.
- 40 Det framgår att gas utgör den huvudsakliga insatsvaran i den berörda produkten och att det gaspris som sökanden betalade vid tillverkningen av nämnda produkt var föremål för reglering i Ryssland. Den kostnad för gas som sökanden har haft är inte som sådan tvistig, då rådet inte har påstått att kostnaden har varit en annan än vad som framgår av sökandens bokföring. Sökanden har kritiserat rådet för att det inte har beräknat den berörda produktens normalvärde på grundval av denna kostnad utan i stället har använt sig av ett annat – högre – gaspris som hämtats från en annan marknad än den ryska hemmamarknaden.
- 41 Det framgår av artikel 2.3 första meningen jämförd med artikel 2.5 första stycket första meningen i grundförordningen att vid beräkningen av normalvärdet på grundval av produktionskostnaderna, ska kostnaderna normalt beräknas på grundval av bokföringen hos den part som är föremål för undersökningen.

- 42 Institutionerna har anfört att den andra av dessa båda bestämmelser innehåller två preciseringar, som kan ses som två villkor. Det anges för det första att bokföringen ska överensstämma med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper, och för det andra att den på ett rimligt sätt ska återspegla kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten. Det andra villkoret ger institutionerna en möjlighet att kontrollera att bokföringen återspeglar kostnaderna på ett "rimligt" sätt, oavsett om det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper har följts, och att vid behov genomföra justeringar på grundval av andra informationskällor än bokföringen i överensstämmelse med artikel 2.5 första stycket andra meningen i grundförordningen.
- 43 Rådet har inte påstått att det första villkoret inte är uppfyllt i det förevarande fallet. Däremot anser rådet att sökandens bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktionen av den undersökta produkten, eftersom gaspriset är onaturligt lågt och klart understiger de gaspriser som råder på icke-reglerade marknader. Rådet anser sig därför ha haft rätt att, i överensstämmelse med artikel 2.5 första stycket i grundförordningen, justera gaspriset på grundval av uppgifter hämtade från andra representativa marknader.
- 44 Tribunalen har således att bedöma huruvida rådet hade rätt att bortse från den kostnad för gas som sökanden faktiskt har haft – och som anges i bokföringen – vid tillverkningen av den berörda produkten, med motiveringen att den kostnaden enligt rådet var onaturligt låg på grund av regleringen av gaspriset i Ryssland, och om rådet således hade rätt att justera kostnaden uppåt med beaktande av gaspriset på en marknad som rådet anser vara representativ.
- 45 För det första ska det påpekas att artikel 2.3 första meningen i grundförordningen föreskriver att metoden med beräkning av normalvärdet ska användas om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse.
- 46 Den andra meningen i artikel 2.3 i grundförordningen, som definierar i vilka fall det rör sig om en särskild marknadssituation, infördes genom förordning nr 1972/2002. Enligt denna mening föreligger det en särskild marknadssituation, bland annat när priserna är onaturligt låga, när det förekommer omfattande byteshandel eller när icke-kommersiella förädlingsförfaranden förekommer.
- 47 Det framgår av skäl 3 i förordning nr 1972/2002 att artikel 2.3 andra meningen i grundförordningen infördes för att klargöra vilka omständigheter som kan anses utgöra en särskild marknadssituation i vilken försäljningen av den likadana produkten inte möjliggör någon riktig jämförelse. Enligt det aktuella skälet kan sådana omständigheter till exempel uppkomma på grund av onaturligt låga priser, förekomsten av byteshandel och andra icke-kommersiella förädlingsförfaranden eller andra marknadshinder. Till följd av detta kan det hända att marknadssignalerna inte korrekt återspeglar utbud och efterfrågan, vilket i sin tur kan påverka de relevanta kostnaderna och priserna samt kan leda till att de inhemska priserna inte ligger i linje med världsmarknadspriserna eller priserna på andra representativa marknader.
- 48 Det föreskrivs mycket riktigt i artikel 2.3 andra meningen i grundförordningen att det föreligger en särskild marknadssituation bland annat när priserna på marknaden i exportlandet är onaturligt låga.
- 49 Rådet anförde under förhandlingen att användningen av metoden med konstruerat normalvärde var motiverad på grund av att det inte finns en jämförbar normal handel av tillräcklig omfattning i Ryssland. Rådet påpekade att det logiskt sett också kunde anses föreligga en särskild marknadssituation, eftersom kostnaden för gas, som utgör den huvudsakliga insatsvaran för den berörda produkten, var reglerad och eftersom priset för naturgas var onaturligt lågt på hemmamarknaden.

- 50 Tribunalen framhåller att artikel 2.3 i grundförordningen endast innehåller kriterierna för när metoderna för fastställande av ett normalvärde på grundval av produktpriset på exportlandets hemmamarknad inte ska tillämpas. Denna bestämmelse anger inte på vilket sätt produktionskostnaderna ska beräknas vid fastställandet av det konstruerade normalvärdet. Den beräkningen regleras i artikel 2.5.
- 51 I artikel 2.5 första stycket i grundförordningen föreskrivs att produktionskostnaderna normalt ska beräknas på grundval av bokföringen hos den part som är föremål för undersökningen. Det betyder att beräkningen av det konstruerade normalvärdet normalt sett sker genom användning av uppgifter från nämnda bokföring.
- 52 Artikel 2.5 andra och tredje styckena i grundförordningen innehåller specifika bestämmelser beträffande kostnadsfördelning och inledande kostnader. Dessa bestämmelser säger att det är möjligt att justera de bokförda kostnaderna och att dessa kostnader kan anpassas och fördelas på olika sätt under vissa villkor.
- 53 Det framgår också av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen att den berörda partens bokföring inte ska användas som utgångspunkt för beräkningen av normalvärdet om den inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion av den undersökta produkten. I så fall ska dessa kostnader, enligt den andra meningen i samma stycke, justeras eller fastställas på grundval av uppgifter från andra informationskällor än bokföringen. Dessa uppgifter kan baseras på de kostnader som andra tillverkare eller exportörer har eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.
- 54 Det ska erinras om att andra meningen i artikel 2.5 första stycket i grundförordningen, som beskriver metoden för beräkning av det aktuella värdet, infördes genom förordning nr 1972/2002.
- 55 Det framgår av skäl 4 i den sistnämnda förordningen att syftet med att införa den andra meningen var att ge viss vägledning om vad som måste göras om bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten, i synnerhet i situationer där försäljningen av den likadana produkten på grund av en särskild marknadssituation inte möjliggör en riktig jämförelse. Under sådana omständigheter bör uppgifterna, enligt det ovannämnda skälet, erhållas från källor som inte påverkas av sådana snedvridningar.
- 56 I ovannämnda skäl 4 i förordning nr 1972/2002 preciseras att det är möjligt att använda kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader. Den relevanta informationen kan användas antingen för att justera vissa uppgifter i den berörda partens bokföring eller, om detta inte är möjligt, för att fastställa den berörda partens kostnader.
- 57 Rådet anförde under förhandlingen vid tribunalen att det förelåg en särskild marknadssituation, eftersom priset för gas, som utgör den huvudsakliga insatsvaran för den berörda produkten, var föremål för reglering med följden att det var onaturligt lågt på hemmamarknaden. Sökanden har inte bestritt att gaspriset på den ryska marknaden var reglerat och att det utgjorde en betydande del av kostnaden för den berörda produkten.
- 58 Eftersom gaspriset i Ryssland är reglerat, finns det mycket riktigt skäl att anse att kostnaden för att tillverka den berörda produkten var påverkad av en snedvridning av den ryska hemmamarknaden vad beträffar gaspriset eftersom detta pris inte är ett resultat av marknadskrafternas verkningar.

- 59 Den tolkning av artikel 2.5 första meningen i grundförordningen som har förespråkats av sökanden, som innebär att produktionskostnaderna ska beräknas på grundval av endast den berörda partens bokföring, skulle dessutom leda till att det i slutändan blev omöjligt att använda ett konstruerat normalvärde bland annat i ett fall där produktionskostnaderna påverkas av en särskild marknadssituation, trots att det uttryckligen föreskrivs i artikel 2.3 i samma förordning att så ska ske.
- 60 Institutionerna gjorde således en riktig bedömning när de fann att en viss del i sökandens bokföring inte kunde anses vara rimlig och att det därför var påkallat att justera bokföringen genom att använda andra källor hämtade från marknader som institutionerna ansåg vara mer representativa, och således göra en justering av gaspriset.
- 61 När det gäller argumentet att det endast är artikel 2.7 i grundförordningen som tillåter institutionerna att fastställa normalvärdet genom att använda sig av uppgifter om priser och kostnader i ett tredjeland med en marknadsekonomi i stället för uppgifter om priser och kostnader i export- eller ursprungslandet, har sökanden gjort gällande att bestämmelsens tillämpningsområde begränsas av en uttömmande lista över länder som saknar marknadsekonomi. Sökanden har påpekat att vid tidpunkten för inledandet av undersökningen avseende översynen av de åtgärder som var på väg att upphöra att gälla i det föreliggande målet, fanns Ryska federationen inte med på listan över dessa länder. Ryska federationen hade på nationell nivå erhållit ställning som marknadsekonomi år 2002, och en sådan ställning utgör en icke-motbevisbar presumtion för att kostnaderna för de producenter som är etablerade i landet och som är föremål för undersökningen är tillräckligt tillförlitliga för att normalvärdet ska kunna beräknas på grundval av bland annat artikel 2.3–2.6 i grundförordningen.
- 62 I det föreliggande fallet fastställdes inte normalvärdet med stöd av artikel 2.7 i grundförordningen, eftersom Ryska federationen, vid tiden för omständigheterna i målet, inte var ett av de länder som avses i artikel 2.7 i grundförordningen, och eftersom artikel 2.1–2.6 i samma förordning var tillämplig på dessa omständigheter. Såsom det har erinrats om ovan i punkt 53 tillåter emellertid artikel 2.5 första stycket i grundförordningen under vissa villkor att information som hämtats från andra marknader än marknaden i export- eller ursprungslandet tas i beaktande.
- 63 Sökanden har tillagt att den tolkning av artikel 2.5 i grundförordningen som institutionerna har föreslagit skulle leda till flera motstridiga resultat.
- 64 För det första skulle det innebära att den producent som köper de huvudsakliga insatsvarorna för sina produkter till låga priser på den inhemska marknaden ställs inför ett dilemma. Vederbörande har nämligen att välja mellan att antingen inte höja sina priser men då riskera att betraktas som en importör av dumpade varor till unionen, eller att höja sina priser för att undvika antidumpningsundersökningar, men då riskera att dess priser blir alltför höga på den inhemska marknaden. Det skulle också leda till att dessa producenter förmåddes att, för att undvika att bli föremål för antidumpningsundersökningar, i sin bokföring underlåta att ange den reella kostnaden för produkternas insatsvaror, och i stället ange den genomsnittliga kostnaden för dessa insatsvaror på utländska icke-reglerade marknader, i strid mot den nationella rätten.
- 65 Tribunalen konstaterar, liksom rådet med fog har framhållit, att rådets och kommissionens inställning inte tvingar sökanden att höja sina försäljningspriser på hemmamarknaden. Den antidumpningsåtgärd som antogs genom den angripna förordningen begränsar inte sökandens möjligheter att tillämpa de priser som sökanden önskar på den ryska marknaden (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94 och T-160/94, Ajinomoto och NutraSweet mot rådet, REG 1997, s. II-2461, punkt 196).
- 66 För det andra anser sökanden att institutionernas tolkning skulle kunna leda till att kostnader som är hänförliga till tillverkningen av en produkt i ett land med ställning som marknadsekonomi ansågs vara alltför låga i förhållande till kostnaderna för att tillverka en likvärdig produkt i unionen eller på andra utländska marknader. Enligt sökanden har institutionernas antidumpningsundersökning utan giltigt

skäl ersatt lagstiftningen avseende statligt stöd och närmare bestämt rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 288, s. 1).

- 67 Tribunalen erinrar härvid om att syftet med grundförordningen och förordning nr 2026/97, enligt vad som anges i skäl 5 i den sistnämnda förordningen, är att tillräckligt utförligt lägga fast bestämmelser om tillämpningen av dessa båda avtal till värn för handeln.
- 68 Det finns dock ingenting som visar att den fråga som är för handen i det förevarande fallet, som gäller bestämmelser som tvingar Gazprom att tillhandahålla naturgas till ett lågt pris i Ryssland, borde ha bedömts enbart från ett statligt stöd-perspektiv. Sökanden har inte åberopat några omständigheter till stöd för detta.
- 69 Det finns heller ingenting som tyder på att det faktum att frågan eventuellt kan undersökas från ett statligt stöd-perspektiv hindrade institutionerna från att också pröva det aktuella målet med tillämpning av bestämmelserna i grundförordningen.
- 70 Såsom rådet påpekade under förhandlingen har det redan hänt att kommissionen och rådet har föranletts att undersöka vissa situationer både från ett statligt stöd-perspektiv och från ett dumpningsperspektiv (se, exempelvis, förstainstansrättens dom av den 17 december 2008 i mål T-462/04, HEG och Graphite India mot rådet, REG 2008, s. II-3685).
- 71 På sin höjd kan det konstateras, vilket föreskrivs i artikel 14.1 i grundförordningen och artikel 24.1 i förordning nr 2026/97, att ingen produkt får beläggas med både antidumpings- och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention.
- 72 Av det ovan anförda följer att det saknas fog för den första anmärkningen.

– Den andra anmärkningen

- 73 Sökanden anser att bestämmelserna i grundförordningen syftar till att genomföra reglerna i 1994 års antidumpningsavtal och att institutionerna ska tolka och tillämpa bestämmelserna i grundförordningen i överensstämmelse med avtalet.
- 74 Det följer av fast rättspraxis att WTO-avtalen, med hänsyn till deras beskaffenhet och systematik, i princip inte ingår bland de regler som unionsdomstolen ska beakta när den prövar lagenligheten av institutionernas rättsakter i enlighet med artikel 230 första stycket EG (domstolens dom av den 9 januari 2003 i mål C-76/00 P, Petrotub och Republica mot rådet, REG 2003, s. I-79, punkt 53, och av den 24 september 2008 i mål T-45/06, Reliance Industries mot rådet och kommissionen, REG 2008, s. II-2399, punkt 87).
- 75 Om unionen avsett att fullgöra en särskild förpliktelse vilken den åtagit sig inom ramen för WTO, eller om en unionsrättsakt innehåller en uttrycklig hänvisning till vissa bestämmelser i WTO-avtalen, åvilar det emellertid unionsdomstolen att pröva lagenligheten av unionsrättsakten i fråga med hänsyn till WTO:s regler (domstolens dom i det ovan i punkt 74 nämnda målet Petrotub och Republica mot rådet, punkt 54, och av den 27 september 2007 i mål C-351/04, Ikea Wholesale, REG 2007, s. I-7723, punkt 30, och domen i det ovan i punkt 74 nämnda målet Reliance Industries mot rådet och kommissionen, punkt 88).

- 76 Det framgår härvid av skäl 5 i grundförordningen att den syftar till att i möjligaste mån införliva de nya och detaljerade reglerna i 1994 års antidumpningsavtal med unionsrätten för att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av de ovannämnda reglerna. Bland dessa regler återfinns särskilt regler som avser beräkningen av dumpningsmarginalen (domstolens dom i det ovan i punkt 74 nämnda målet Petrotub och Republica mot rådet, punkt 55).
- 77 Gemenskapen antog således grundförordningen för att uppfylla sina internationella skyldigheter enligt 1994 års antidumpningsavtal. Genom artikel 2.5 i grundförordningen avsåg gemenskapen att fullgöra sina särskilda förpliktelser enligt artikel 2.2.1.1 i 1994 års antidumpningsavtal (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 74 nämnda målet Petrotub och Republica mot rådet, punkt 56).
- 78 Härav följer att artikel 2.5 i grundförordningen så långt som möjligt ska tolkas mot bakgrund av artikel 2.2.1.1 i 1994 års antidumpningsavtal (se, för ett motsvarande synsätt, domarna i de ovan i punkt 74 nämnda målen Petrotub och Republica mot rådet, punkt 57, och Reliance Industries mot rådet och kommissionen, punkt 91 och där angiven rättspraxis).
- 79 Det ska för det första påpekas att sökanden har hänvisat till ett av de sista utkasterna före antagandet av 1994 års antidumpningsavtal. Där angavs följande med avseende på de bestämmelser som togs in i artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet: "kostnaderna ska normalt beräknas i överensstämmelse med exportlandets allmänt erkända bokföringsprinciper, under förutsättning att dessa principer på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten". Enligt sökanden framgår det av denna lydelse att det ursprungliga syftet med artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet, och således med artikel 2.5 i grundförordningen, var att se till att den producent som är föremål för undersökningen tillämpar lämpliga bokföringsregler som objektivt återspeglar de reella kostnader som producenten har haft, och inte att kontrollera huruvida de priser för insatsvarorna som har betalats av producenten motsvarar priserna på icke-reglerade marknader.
- 80 Tribunalen konstaterar dock, vilket också är innebörden av vad rådet korrekt har framhållit, att det inte räcker att åberopa utkastversionen av en bestämmelse för att visa att den avsikt som författarna till bestämmelsen då hade har förblivit oförändrad, särskilt inte om bestämmelsens lydelse i dess slutliga version skiljer sig från den lydelse den hade på förslagsstadiet.
- 81 För det andra uppvisar lydelsen i artikel 2.2.1.1 i 1994 års antidumpningsavtal inte några betydande skillnader i förhållande till artikel 2.5 första stycket första meningen i grundförordningen, som syftar till att bokföringen ska överensstämma med exportlandets allmänt erkända bokföringsprinciper och att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.
- 82 Såsom rådet med fog anförde under förhandlingen, finns emellertid bestämmelserna i artikel 2.5 första stycket andra meningen i grundförordningen inte med i 1994 års antidumpningsavtal. Således förefaller det inte vara möjligt att fullt ut tolka dessa bestämmelser, som avser de fall då kostnaderna för den berörda produkten inte återspeglas i bokföringen på ett rimligt sätt, mot bakgrund av 1994 års antidumpningsavtal.
- 83 Det är viktigt att tillägga att WTO:s regler inte innehåller någon definition av uttrycket "en särskild marknadssituation" vilket definieras i artikel 2.3 andra meningen i grundförordningen och med stöd av vilket institutionerna kan göra en bedömning av huruvida bokföringen på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i enlighet med artikel 2.5 första stycket andra meningen i grundförordningen, vilket har konstaterats ovan i punkterna 51–60.
- 84 Det saknas således fog för den andra anmärkningen.
- 85 Av det ovan anförda framgår att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första grundens första del.

Den första grundens andra del

- 86 Sökanden har gjort gällande att artikel 2.5 första stycket andra meningen i grundförordningen har åsidosatts och att rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning utan motivering när det i den angripna förordningen beräknade den justering som gjordes av det betalda gaspriset utifrån Waidhaus-priset och underlät att dra av den exporttull på 30 procent som belastar den ryska gasen från justeringsbeloppet. Sökanden har härvid invänt mot de sista meningarna i skäl 58 i den angripna förordningen.
- 87 Dessa meningar lyder enligt följande:
- ”[D]e gaskostnader som bärs av de ryska tillverkarna [justerades] på grundval av uppgifterna från andra representativa marknader ... Det justerade priset baserades på det genomsnittliga exportpriset för rysk gas vid gränsen mellan Tyskland och Tjeckien (Waidhaus), med avdrag för exportkostnader. Waidhaus är den viktigaste leveranspunkten för rysk försäljning av gas till EU, som både är den största marknaden för rysk gas och har priser som på ett rimligt sätt avspeglar kostnaderna. Därför kan denna marknad anses vara en representativ marknad i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen.”
- 88 Sökanden anser för det första att om institutionerna hade valt en annan grund, såsom det pris till vilket rysk gas exporteras till de baltiska staterna eller någon annan representativ marknad där prisnivåerna för gas ligger närmast sökandens prisnivåer för gas, skulle dumpningsmarginalen ha varit negativ eller åtminstone en annan. Institutionerna borde ha valt en ”skälig grund” i den mening som avses i artikel 2.5 andra meningen i grundförordningen, snarare än Waidhaus-priset.
- 89 Den uppenbart oriktiga bedömningen är enligt sökanden inledningsvis ett resultat av att de representativa marknader som kommissionen nämner som möjliga att lägga till grund för justeringen (det vill säga Europeiska unionen, Förenade kungariket, Förenta staterna, Kanada eller Japan) har de högsta gaspriserna i världen och inte befinner sig i närheten av sökandens prisnivåer för gas.
- 90 Vidare har sökanden gjort gällande att justeringen av gaspriset gjordes på grundval av ett pris som gäller mellan medlemsstater, det vill säga vid den tysk-tjeckiska gränsen, och som inte bara återspeglar kostnaderna för produktionen och försäljningen av gas, utan också den vinstmarginal vid försäljning mellan medlemsstater som råder på Waidhaus-marknaden. Den grund som har använts vid justeringen innebär att man anser att sökanden, för den största delen av sina totala produktionskostnader, är baserad vid den tysk-tjeckiska gränsen och köper gas direkt på Waidhaus-marknaden. Att placera sökanden i en situation där vederbörande tillverkar den berörda produkten i Ryssland och samtidigt betalar exporttullar och de vinstmarginaler som råder vid försäljning mellan medlemsstater, utgör dock inte någon ”skälig grund” i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen.
- 91 Slutligen har sökanden anfört att marknaden i Waidhaus endast utgör en återspeglings av Waidhaus geografiska situation, det vill säga att den befinner sig längs vägen för de viktigaste ryska gasledningarna mellan Ryssland och Europeiska unionen, av antalet avtal som ingås om gasleveranser samt av de volymer gas som är föremål för handel. Dessa faktorer gör inte att gaspriset i Waidhaus kan kvalificeras som en ”skälig grund”.
- 92 Sökanden anser för det andra att rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning och att den angripna förordningen saknar motivering på grund av att rådet vägrade att dra av de exporttullar på 30 procent som tillämpas på exporten av rysk gas, trots att transportkostnader dragits av, vilket framgår av ordalydelsen i skäl 58 i den angripna förordningen.

- 93 Rådets resonemang har av sökanden kritiserats för att vara inkonsekvent och motsägelsefullt. Sökanden menar nämligen att i analogi med att de ryska konsumenterna inte behöver betala för transporten av gas från Ryssland till Waidhaus, vilket har lett till att kostnaderna för transporten och distributionen av gas har dragits av, borde också den tull på 30 procent som påförs vid export av gas från Ryssland ha dragits av, eftersom sökanden aldrig betalar sådan tull för tillverkningen av den berörda produkten i Ryssland.
- 94 Sökanden har tillagt att även om institutionerna avsåg att "bestraffa" det system med dubbla priser som de ryska myndigheterna inom gassektorn tillämpar, kunde det inte befria institutionerna från skyldigheten att basera justeringen av gaspriset på en rimlig grund i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen.
- 95 Vad beträffar valet av Waidhaus-priset som referenspris är det viktigt att framhålla att institutionerna inte är skyldiga att beakta alla tänkbara referenspriser under ett antidumpningsförfarande, men att de måste göra en grundlig prövning av de förslag som eventuellt har anförts av parterna i fall där det råder tveksamhet kring valet av referenspris (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 22 oktober 1991 i mål C-16/90, Nölle, REG 1991, s. I-5163, punkt 32).
- 96 Tribunalen finner att rådet i det förevarande fallet inte har gjort någon uppenbart oriktig bedömning i den angripna förordningen genom sitt val av Waidhaus-priset, vilket är rimligt av flera skäl.
- 97 Såsom anges i skäl 58 i den angripna förordningen utgör Waidhaus den viktigaste leveranspunkten för försäljning av rysk gas till EU. Det framgår av handlingarna i målet att Waidhaus är en tysk stad som befinner sig längs vägen för de viktigaste ryska gasledningarna mellan Ryssland och unionen. Sett till antalet avtal som ingås om gasleveranser samt den volym gas som det rör sig om är Waidhaus den främsta leveranspunkten för den gas som ryska tillverkare exporterar till unionen.
- 98 Det gaspris som förhandlas fram på denna plats är således det pris som de ryska försäljarna fakturerar sina europeiska kunder, och det rör sig således inte om något pris mellan medlemsstater, till skillnad från vad sökanden gör gällande i ansökan.
- 99 Med hänsyn till den gasvolym som det rör sig om och antalet ingångna avtal finns det vidare inte något som visar att priset på rysk gas i Waidhaus inte skulle vara resultatet av icke-snedvridna verkningar av marknadskrafterna.
- 100 Under förhandlingen ingav sökanden kommissionens beslut av den 8 juli 2009 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärende COMP/39.401 – E.ON/GDF) (sammanfattat i EUT C 248, s. 5), till stöd för sitt påstående att den konkurrensbegränsande samverkan som konstateras i beslutet hade påverkat de uppgifter som kommissionen använde för att beräkna justeringen i det förevarande målet. Enligt sökanden följer det av det ovannämnda beslutet att priset på den ryska gasen i Waidhaus inte är resultatet av marknadskrafternas verkningar.
- 101 Kommissionen uttryckte under förhandlingen tvivel vad gäller möjligheten att beakta en handling som ges in på detta stadium i förfarandet. Rådet har dock enbart bestritt handlingens relevans.
- 102 Frågan om huruvida nämnda handling kan beaktas behöver inte prövas. Det räcker att konstatera att beslut E.ON mot GDF (se ovan punkt 100), som kommissionen meddelade efter antagandet av den angripna förordningen, även om det gäller försäljning av gas med ursprung i Ryssland, endast rör ett avtal om uppdelning av marknaderna i Tyskland och i Frankrike mellan E.ON och GDF för försäljningen av gas till deras kunder. Det avser inte grossistmarknaden för export av rysk gas till hela unionen, och inte heller E.ON:s och GDF:s förhållanden till deras leverantör av rysk gas.

- 103 Även om sökanden har bestritt att Waidhaus-priset är avsevärt mycket högre än priset för den gas som säljs på hemmamarknaden i Ryssland, har sökanden själv, i repliken, tillstått att det kan vara lägre än de gaspriser som förhandlas fram i Förenade kungariket, Förenta staterna eller Kanada. Institutionerna har således inte valt marknadens högsta referenspris. Det är dessutom inte säkert att priset för gas som exporteras till de baltiska staterna inte är jämförbart med priset för den gas som passerar via Waidhaus.
- 104 Vidare, när det gäller beslutet att inte dra av de exportavgifter som tas ut i Ryssland – det är endast transportkostnaderna som har dragits av – har sökanden åberopat tre ärenden i vilka rådet har antagit förordningar som vittnar om en inkonsekvent och felaktig beslutspraxis hos rådet.
- 105 Rådet har svarat att i de tre ärenden som sökanden har nämnt var det uteslutande punktskatt på inhemsk försäljning av gas som rådet och kommissionen drog av. Det var inte i något fall fråga om att dra av exportavgifter. Rådet har uppgett att uppgiften i skäl 31 i rådets förordning (EG) nr 1891/2005 av den 14 november 2005 om ändring av förordning (EEG) nr 3068/92 om införande av en slutgiltig antidumpningstull för import av kaliumklorid med ursprung i Ryssland, Ukraina eller Vitryssland (EUT L 302, s. 14) om att exportavgifter har dragits av från exportpriset för gas har tagits med av misstag. Rådet har uppgett att det av kommissionen har informerats om att det i själva verket inte ägde rum någon justering av den typen.
- 106 Tribunalen konstaterar att inga exportavgifter har dragits av i de förordningar som sökanden har åberopat, bortsett från förordning nr 1891/2005, där det i skäl 31 talas om ett avdrag för exportavgifter, som dock i praktiken aldrig ägde rum.
- 107 Det framgår nämligen av skäl 97 i rådets förordning (EG) nr 954/2006 av den 27 juni 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Kroatien, Rumänien, Ryssland och Ukraina, om upphävande av förordningarna (EG) nr 2320/97 och (EG) nr 348/2000 och om avslutande av interimsoversynen och oversynen vid giltighetens utgång av antidumpningstullarna på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i bland annat Ryssland och Rumänien och om avslutande av interimsoversynen av antidumpningstullarna på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i bland annat Ryssland, Rumänien, Kroatien och Ukraina (EUT L 175, s. 4), som sökanden har åberopat, att den justering av gaskostnaderna som ägde rum gjordes på grundval av gaspriset för export till Västeuropa med avdrag för transportkostnader och punktskatt.
- 108 Det framgår likaså av skäl 54 i rådets förordning (EG) nr 1050/2006 av den 11 juli 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kaliumklorid med ursprung i Republiken Vitryssland och Ryska federationen (EUT L 191, s. 1) att justeringen av gaspriset gjordes på grundval av uppgifter om exportpriset för gas med avdrag för transportkostnader, mervärdesskatt och punktskatt.
- 109 Under alla omständigheter har rådet som motivering för att inte göra avdrag för exportavgifterna anfört att Gazproms prissättning inte påverkas av exportavgifternas storlek. Till stöd för detta påstående har rådet, i bilaga B.2 till svaromålet, åberopat uppgifter om utvecklingen av priserna för rysk gas. Dessa uppgifter vittnar om att priset i stor utsträckning är opåverkat av exportavgifternas storlek. Rådet har bland annat tillagt att Gazprom alltid försökte höja priset på den gas som såldes så mycket som möjligt, och att denna prissättning inte påverkades av exportavgifternas storlek utan endast av det pris som Gazproms kunder var beredda att betala. Rådet upprepade under förhandlingen att det är det pris som betalas i Waidhaus som är av betydelse, och att det är irrelevant att känna till hur det priset är sammansatt.
- 110 Sökanden har inte lyckats förklara eller visa på vilket sätt Gazproms prissättning i Waidhaus skulle kunna ha påverkats av exportavgifternas storlek. Tribunalen finner således att rådet inte har gjort sig skyldigt till någon uppenbart oriktig bedömning genom att inte dra av nämnda avgifter från det pris som betalas i Waidhaus.

- 111 Dessutom ska det tilläggas att den omständigheten att avdrag har gjorts för punktskatt i två av de ärenden som sökanden har nämnt, och att avdrag också har gjorts för transportkostnader i det aktuella målet, inte påverkar frågan huruvida det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning i det förevarande fallet vad beträffar underlåtenheten att dra av exportavgifterna.
- 112 Slutligen underkänner tribunalen sökandens argument att det inte har lämnats någon motivering till underlåtenheten att dra av den exporttull på 30 procent som belastar exporten av rysk gas, samtidigt som avdrag görs för transportkostnader. Motiveringen till den angripna förordningen ska nämligen bland annat bedömas med hänsyn till de upplysningar som lämnats till sökanden och till de synpunkter sökanden inkommit med under det administrativa förfarandet (tribunalens dom av den 4 mars 2010 i mål T-410/06, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial mot rådet, REU 2010, s. II-879, punkt 127).
- 113 I det aktuella fallet hade sökanden – på s. 5 i kommissionens skrivelse av den 12 december 2006, som skickades till sökanden under det administrativa förfarandet och ingavs som bilaga A12 till ansökan – underrättats om skälen till varför den tull på 30 procent som belastar exporten av rysk gas inte skulle dras av. Det gjorde att rådet inte behövde upprepa dessa förklaringar i själva förordningen, utan kunde koncentrera sig på de faktiska och rättsliga omständigheter som utgör grunden för denna förordning.
- 114 Således saknas det fog för den första grundens andra del.

Den första grundens tredje del

- 115 Sökanden har gjort gällande att artikel 2.10 i grundförordningen har åsidosatts och att det föreligger en uppenbart oriktig bedömning med hänsyn till att rådet, i den angripna förordningen, från sökandens exportpris till den första oberoende kunden räknade av provisionerna till de närstående bolag som ingår i den ekonomiska sammanhållna enhet som sökanden utgör. Sökanden har härvid invänt mot skäl 62 i den angripna förordningen, i den mån det innehåller en upprepning av kommissionens slutsatser från den 28 september 2006, det vill säga att provisionerna till dess dotterbolag, nämligen handelsföretagen Eurochem Moskva och Eurochem Trading GmbH, skulle dras av från exportpriset.
- 116 Enligt sökanden är de justeringar som nämns i artikel 2.10 i grundförordningen varken obligatoriska eller automatiska, och det är den part som begär justeringen som har bevisbördan.
- 117 Inledningsvis är det viktigt att erinra om bakgrunden till institutionernas tillämpning av artikel 2.10 i grundförordningen. Enligt den bestämmelsen ska jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet.
- 118 Med avseende på tillämpningen av nämnda bestämmelse har rådet anfört att sökanden och dess produktionsföretag inte sålde den berörda produkten till kunderna i Förenta staterna direkt. Rådet gav följande beskrivning av hur försäljningen gick till. Produktionsföretagen, som är dotterbolag till sökanden, ingick ett agentavtal med sökanden. Sökanden mottog provision på försäljningen av produkten i enlighet med detta avtal. I egenskap av agent såg sökanden till att dess produktionsföretag sålde produkten till två handelsföretag, tillika sökandens dotterbolag, varav det ena fanns på Brittiska Jungfruöarna (verksamheten upphörde år 2005) och det andra fanns i Schweiz. Dessa handelsföretag sålde den berörda produkten till den första oberoende kunden med en viss marginal.
- 119 Sökanden har visserligen anfört att man bestred dessa slutsatser redan under det administrativa förfarandet. Det framgår dock att detta endast skett för att göra gällande att samtliga de bolag som är närstående sökanden, inklusive dess produktionsföretag och dess båda handelsföretag, ägdes,

kontrollerades och förvaltades av samma aktieägare, nämligen sökanden själv. Enligt sökanden utförde Eurochem Moskva och Eurochem Trading exakt samma uppgifter som en intern avdelning som ansvarar för exportförsäljning gör.

- 120 Det framgår av skälen 59–62 i den angripna förordningen att normalvärdet och exportpriset har fastställts på "distributörsnivå".
- 121 Vad gäller normalvärdet förklaras det i skäl 59 i den angripna förordningen, vilket har angetts ovan, att detta konstruerades på grundval av tillverkningskostnaden för den produkttyp som exporterades, vilken dock justerades för den gaskostnad som nämns i skäl 58 ovan och höjdes med ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. I skäl 61 i den angripna förordningen preciseras att försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst fastställdes på grundval av de vägda kostnaderna och vinsterna för tre nordamerikanska tillverkare, och att denna framräknade vinstmarginal inte var högre än de ryska tillverkarnas vinst på försäljning av produkter i samma generella produktkategori på hemmamarknaden.
- 122 Vad gäller exportpriset anges det i skäl 62 i den angripna förordningen att detta fastställdes på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas av den första oberoende kunden i Förenta staterna, sökandens största exportmarknad.
- 123 Det framgår av artikel 2.10 i grundförordningen att justeringar kan göras.
- 124 Enligt rättspraxis framgår det dock såväl av lydelsen av artikel 2.10 i grundförordningen som av artikelns struktur att en justering av exportpriset eller normalvärdet endast kan göras för att ta hänsyn till olikheter beträffande faktorer som påverkar priserna och således deras jämförbarhet (förstainstansrättens dom av den 21 november 2002 i mål T-88/98, Kundan och Tata mot rådet, REG 2002, s. II-4897, punkt 94). Detta innebär med andra ord att en justering vidtas för att återställa symmetrin mellan en varas normalvärde och exportpris.
- 125 Det ska erinras om att det i artikel 2.10 i i grundförordningen föreskrivs att justering ska göras för olikheter i provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga. I bestämmelsens andra mening preciseras att termen "provisioner" ska anses inbegripa handlarens pålägg för produkten eller den likadana produkten, om handlaren fyller liknande funktioner som en agent som arbetar på provisionsbasis.
- 126 Den andra meningen i artikel 2.10 i i grundförordningen är en följd av artikel 1.5 i förordning nr 1972/2002. I skäl 6 i den sistnämnda förordningen anges att syftet med införandet av den aktuella meningen var att påpeka att sådana justeringar, i linje med institutionernas praxis, också bör göras i fall där parterna inte agerar i egenskap av uppdragsgivare och agent, utan når samma ekonomiska resultat genom att agera som köpare och säljare.
- 127 Det är således möjligt enligt artikel 2.10 i i grundförordningen att vidta en justering inte enbart med anledning av skillnader mellan de provisioner som har erlagts för den aktuella försäljningen, utan även med anledning av den marginal som de kommersiella aktörerna tillämpar beträffande varan i fråga, om de utför uppgifter som liknar dem som en agent som arbetar på provisionsbasis har (förstainstansrättens dom av den 18 mars 2009 i mål T-299/05, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adepteck Precision mot rådet, REG 2009, s. II-565, punkt 281).
- 128 Det är således påkallat att tribunalen i det förevarande fallet undersöker de roller som sökanden respektive dess produktionsföretag och handelsföretag har innehaft.
- 129 Sökanden har inte bestritt att provisioner har betalats i enlighet med agentavtalet avseende exportförsäljning. Rådet har framhållit att avtalet till fullo utgjorde ett agentavtal och att det till och med innehöll en skiljedoms klausul.

- 130 Sökanden har anfört att institutionerna inte har visat att provisionerna påverkar jämförbarheten mellan exportpriset och normalvärdet.
- 131 Rådet har emellertid gjort gällande att de provisioner som har betalats motsvarade en ersättning för det arbete som utförts för att fullgöra uppgifter som kan likställas med uppgifter som åvilar en agent som arbetar på provisionsbasis, och att betalningen av provisionerna inte endast utgjorde en intern omfördelning av vinsten som saknade inverkan på prisernas jämförbarhet.
- 132 Det är ostridigt att den berörda produkten såldes vidare av handelsföretaget, vilket fastställde ett pris med en viss marginal och därmed innehade rollen som grossist. Det ska tilläggas att sökanden inte har förnekat sin egen roll eller de roller som dess produktionsföretag och handelsföretag har spelat, såsom det erinras om ovan i punkt 118, förutom för att göra gällande att sökanden och dess bolag utgör en enda ekonomisk enhet.
- 133 Dessutom har sökanden skickat en informationshandling till kommissionen i vilken det angavs att sökandens totala exportförsäljning skedde direkt via de till sökanden knutna bolagen. Detta räcker dock inte för att vederlägga rådets konstateranden avseende förhållandet mellan de olika bolagen.
- 134 Det framgår således inte att det föreligger något åsidosättande av artikel 2.10 i i grundförordningen eller någon uppenbart oriktig bedömning vad gäller tillämpningen av denna bestämmelse.
- 135 Således saknas fog för den första grundens tredje del.
- 136 Av det ovan anförda följer att det saknas fog för den första grunden och att talan således inte kan vinna bifall såvitt avser den grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 11.1 och 11.3 i grundförordningen

- 137 Som andra grund har sökanden gjort gällande att artikel 11.1 och 11.3 i grundförordningen har åsidosatts.
- 138 Vad gäller åsidosättandet av artikel 11.3 i grundförordningen har sökanden anfört att institutionerna borde ha inlett, utfört och slutfört en interimsoversyn kopplad till översynen av de åtgärder som var på väg att upphöra att gälla. Sökanden anser sig ha ingett tillräcklig bevisning i samband med att den gav in sin begäran om interimsoversyn den 1 augusti 2005, eller åtminstone när den tillställde kommissionen svar på vissa frågor den 9 september och den 27 oktober 2005 beträffande beräkningen av dumpningsmarginalen.
- 139 Sökanden har när det gäller åsidosättandet av artikel 11.1 i grundförordningen tillagt att institutionerna, mot bakgrund av nämnda bevisning, handlade felaktigt genom att anta den angripna förordningen och förlänga antidumpningstullarna så att de låg kvar på sin ursprungliga nivå. Sökanden har framhållit att de förlängda antidumpningstullarna hade fastställts med tillämpning av metoder som var avsedda att användas för länder som saknade marknadsekonomi och tillämpas på en med nödvändighet mer begränsad unionsindustri, eftersom unionen vid den tidpunkten endast bestod av femton medlemsstater.
- 140 Rådet har yrkat att talan ska avvisas såvitt avser den andra grunden, eftersom sökandens huvudargument enligt rådet är att kommissionen och rådet har underlåtit att i tid inleda interimsoversynen av de ursprungliga åtgärderna. Denna grund kan således inte ge stöd för sökandens yrkande om att den angripna förordningen ska ogiltigförklaras.

- 141 I andra hand har rådet åberopat en preklusionsfrist. Rådet har hävdad att sökanden på detta stadium inte längre kan invända mot underlåtenheten eller vägran att inleda en interimsoversyn, då denna underlåtenhet eller vägran har vunnit laga kraft. Till stöd för detta har rådet åberopat domstolens dom av den 9 mars 1994 i mål C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf (REG 1994, s. I-833; svensk specialutgåva, volym 15, s. I-59), och av den 15 februari 2001 i mål C-239/99, Nachi Europe (REG 2001, s. I-1197).
- 142 Sökanden har bestritt invändningen om rättegångshinder med motiveringen att den andra grunden inte enbart avser dröjsmålet med att inleda interimsoversynen, utan också gäller upprätthållandet av antidumpningsåtgärderna genom den angripna förordningen. Sökanden har angett att kommissionen inte har vägrat att inleda interimsoversynen, eftersom den inledde en sådan den 19 december 2006. Det visar att sökanden inte hade möjlighet vare sig att väcka passivitetstalan med anledning av den påstådda underlåtenheten att inleda en sådan översyn, eller att väcka talan om ogiltigförklaring av den påstådda vägran att inleda översyn. Sökanden har tillagt att kommissionens tillkännagivanden om inledande av översyn inte utgör rättsakter mot vilka talan kan väckas.
- 143 I alla händelser hade sökanden vid tidpunkten för talans väckande inte haft möjlighet att väcka någon passivitetstalan, eftersom kommissionen redan hade agerat. Inte heller hade sökanden haft möjlighet att väcka talan om ogiltigförklaring innan den angripna förordningen hade antagits.
- 144 Det ska härvid konstateras att sökanden genom sin andra grund inte invänder mot kommissionens vägran att göra en interimsoversyn, då en sådan för övrigt inleddes genom det tillkännagivande som offentliggjordes den 19 december 2006. Sökanden har uppgett att det den invänder mot snarare är upprätthållandet av antidumpningstullen. Sökanden har nämligen gjort gällande att den ingav tillräcklig bevisning i samband med sin begäran om interimsoversyn.
- 145 Tribunalen finner dock, såsom rådet med rätta har framhållit, att även om kommissionens vägran eller underlåtenhet att göra en interimsoversyn i tid var rättsstridig, betyder inte det att den rättsstridigheten gör den angripna förordningen mindre laglig. Förordningen är den enda rättsakt som begärs ogiltigförklarad genom ansökan. Genom förordningen avslutades det förfarande som inleddes med anledning av en begäran om översyn vid giltighetstidens utgång, och den utgör inte något svar på sökandens begäran om interimsoversyn, vilken besvarades genom förordning nr 238/2008.
- 146 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden vad beträffar de påstådda rättsstridigheterna med anledning av sökandens begäran om interimsoversyn.
- 147 Dessutom ska det tilläggas att även om det antas att sökanden genom andra grunden har gjort gällande att institutionerna borde ha sett till att den begäran om översyn som avses i artikel 11.2 i grundförordningen och den begäran som avses i artikel 11.3 i samma förordning behandlades tillsammans, anges det inte på vilket sätt frånvaron av en sådan gemensam undersökning kan ha påverkat den angripna förordningen vad gäller dess laglighet. Sökanden har framför allt inte visat på vilket sätt målet skulle ha ändrats i sak om båda fallen av begäran hade undersökts tillsammans.
- 148 Således kan talan inte prövas såvitt avser den andra grunden.
- 149 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 150 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska rådets yrkande bifallas.

- ¹⁵¹ Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna ska institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Av detta följer att kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.**
- 3) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Truchot

Kanninen

Martins Ribeiro

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 7 februari 2013.

Underskrifter